

1909

1909 1.

Följande ordtycke är talorätt är
upptecknade inom Numa Pönnus
söken. Från härad efter skilda
personer. Nu uträdda kemalsmannen
från varje ordtycke har jag ansett
vara nödigt, då de alla är
allmänt kända i bygden.

Ordtycke och
talorätt

När krutten är Tom Vilas hästema

Där, som är Nänling, där spillas
Nänling

Den, som gömmer till natten, gömmer
till katten.

Det går ingenting, om jolsken är
för lång, för det finns det råd till

Gamla stolar ha de kändast kommen

Gamla katten vilja också leka mjölke

"Ingen räddes här," sa bonden,
när han sprang för karan.

"Ingen räddes här," sa
dräddaren, när han sprang för spöket

"Nu är det här," sa dräddaren
om spöket.

"Kör i vinn," sa Blomster.

" Den tas vi, " så Filén

" Skålen är väst, " så säven
om de röda hundarna.

" Det smakar ändå lite puntimmer, "
så pagen, som so på en björkel.

Främnad med smakar väst.

Var skall stoven vara, om inte
i grytan.

"Vore väl då va i sängen," sa
den lade drängen, när han såg på
sängsstocken.

En Karl står vid sitt ord och en
tiggare vid sin präst.

"Jag får väl låta bli Ja här, annars
går jag ut till ihjäl mej till sist," sa
han som försvickat många sej.

"Nära biter inga vana".

"De tar sig", sa jagan om
drickandet.

Stund på stund så länge det
är en igen.

Han kände, som om han skulle
hållarna.

Flytta dej flage, för här kommer
en brons

Utan ständes, för här kommer
en Torner

Ack du lille, om jag ville —
ack du store, om jag tor (torres)

" Den färdie tiden, fört va han
för ston ä sen ble han för tiden, " sa
han, som skulle bli smickare.

Där va ägget, som Gunga lade
i nålloma.

"Nu gick sistän, så karingen när
hanit brann

Vad mylla gör det att kom mjölken,
när kom sparkas ud'et må foden.

Kräma dej, häst, annars byter
jag ont dej.

När galna katten får rivan skinn,
så går de hem

Östansvåder och karingakåta
börjas med storm och slutar med veta.

Stora oi' (ord) är fullt färdig
fartnar inte i kalren.

"Stora oi' är fjärra", sa
ränen om ängsmärgen.

1909

10.

"Njan, njan," sa Källingen,
"ja brände mej å rällingen."
"De va rätt," sa Katten,
"för du kunde lada me katt'en."

Om vintern säger koren:

"Huru -- huru -- är sommaren ska
jag bygga mej husus." - Men på
sommaren hoppar han omkring och säger:
"Nu är de här under vår (vårja) buske."

Den, som spottas i andras härl,
får själv äta opp den.

Mycket vatten rinnes, under
nyolnaren sorer.

Det är ingen konst att skära
bröda remmar ur andras läder.

Små gyltor ha också öron

När källringar elis, får
bonden igen sin kor.

Orätt fis, med sorg förgis

Orätt fångat, lätt förginget.

7 möter iro alla katten grä.

Irre runt och hålla turt.